

Piotr Nitecki, *Biskupi kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 64

Gembicki Piotr, (10 X 1585 – 14 VII 1657) biskup przemyski, biskup krakowski. Studiował w Würzburgu, Bolonii i Rzymie. Dziekan włocławski, prepozyt płocki, kanonik gnieźnieński i krakowski (1613), dziekan krakowski (1625) i tymczasowy administrator diecezji krakowskiej (1630, 1631–1632). Uczestniczył w działalności dyplomatycznej jako sekretarz królewski, sekretarz wielki (1633), podkanclerzy (1635) i kanclerz koronny (1638). 22 IX 1636 prekonizowany biskupem przemyskim, rządy w diecezji objął 5 XI 1636. Prepozyt komendatoryjny miechowski, opat komendatoryjny tyniecki i świętokrzyski. Bliski współpracownik Władysława IV. 10 XI 1642 przeniesiony na biskupstwo krakowskie. Wspierał działalność zakonów, dbał o karność kościelną, przeprowadził synod diecezjalny (1642). W obawie przed Szwedami uszedł do Raciborza, gdzie zmarł.